

Nødvendighedsartikel. Cyklen findes jo omtrent i ethvert Hjem her i Landet, og man kan næsten sige, at ethvert ungt Menneske, som er kommet nogenlunde til Skelsaar og Alder, har en Cykle. Lad nu ogsaa være, at Cyklen ikke i alle mulige Tilfælde kan betegnes som en absolut Nødvendighedsgenstand, saa er det ganske givet, at mangfoldige Mennesker i den daglige Forretning og Bedrift have det saadan, at Cyklen næsten er bleven for dem et uvurderligt for ikke at sige et uundværligt Gode. Og med Hensyn til Spørgsmaalet om at benytte Cyklen ved Lejligheder, hvor den i og for sig ikke tjener Forretningen som saadan, men nærmest tjener til Adspredelse, Oplivelse o. s. v., saa vil jeg dog sige, at ogsaa en saadan Brug af Cyklen vil jeg ikke alene anse for ganske forsvarlig, men ogsaa for i høj Grad formaalstjenlig. Maa jeg tilføje i denne Forbindelse, at jeg tror i øvrigt ikke, det skal være Lovgivningsmagtens Opgave og Formaal at søge at gøre Livet for vore Medmennesker saa fattigt paa Glæde og ædle og gode Nydelser, som det i det hele taget kan blive; det skal dog egentlig heller ikke være Meningen og Hensigten fra vor Side at søge at gøre Livet for Samfundsborgerne saa fattigt og appillet for det, som man med Rette kan kalde Glæde og gode og ædle Nydelser. Af den Grund vil jeg være tilbøjelig til at sige, at der i Virkeligheden ingen Luksuscykler findes eller i alt Fald ikke findes en Brug af Cykler, der kan betegnes som Luksus paa en saadan Maade, at det skulde retfærdiggøre en Cykelskat. Men jeg kunde i denne Forbindelse ønske at gøre opmærksom paa et andet Forhold, og det er det, at i Fjor forhøjede vi som bekendt Statsbanernes Takster. Det var en ganske fortræffelig Foranstaltning og fuldt ud forsvarlig; der er ingenting at sige til det. Thi selv om man ikke mener, at Staten skal gøre sine Jernbaner til en lukrativ Forretning i den Forstand, hvori en privat Mand driver sin Forretning, vil jeg dog sige, at Statsbanerne maatte bringes op til at give større Udbytte, end de gav efter de Takster, vi havde, inden den nye Lov om Statsbanernes Takster blev vedtagen. Da vi altsaa nu have fordyret det udmærkede Befordringsmiddel, som Statsbanerne synes at være for Befolkningen, er jeg i og for sig ikke ganske

sikker paa, om man, om jeg saa maa sige, kunde betragte det som ganske fint eller i alt Fald ganske retfærdigt, om vi nu oven i Købet vilde lægge en Skattebyrde paa et andet Befordringsmiddel, som Befolkningen kan betjene sig af, og om hvilket det ganske vist ikke kan siges, at det kan konkurrere med Statsbanerne, men i alt Fald et Befordringsmiddel, om hvilket man maa indrømme, at det ved mangfoldige Lejligheder og navnlig i den skønne, varme Aarstid i Virkeligheden er langt mere behageligt at benytte, end Jernbanerne egentlig kunne siges at være. Af disse Grunde vil jeg ogsaa paa nærværende Tidspunkt meget tage Afstand fra en Skat paa Cykler, da jeg ikke mener, at vi skulle indskrænke Befolkningens Forbrug eller besværliggøre Befolkningens Adgang til at bruge et saa udmærket Befordringsmiddel som Cyklen. Jeg vil endogsaa sige, at Cyklen forekommer mig at være næsten en Slags Kulturbærer, idet den ganske sikkert har bidraget til, at mange Mennesker derved ere komne mere ud at rejse, ere komne ud at se Livet i højere Grad, end de under andre Forhold vilde være i Stand til, ere komne ud at stifte nye Bekendtskaber, have set mere af det Samfund, de leve i, ere komne i Berøring med flere Mennesker og derigennem maaske have faaet et mere storslaaet og bredt Syn paa hele Livet, en dyberegaaende Forstaelse af Tilværelsen i det hele taget. Og set under denne Synsvinkel er jeg ikke ganske sikker paa, om ikke ogsaa Cyklen kunde siges at være ikke alene et Befordringsmiddel, men ogsaa et Middel baade i den fysiske og den aandelige Kulturs Tjeneste.

Endelig nævner det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) en Værneskat; stiller os en saadan Skat i Udsigt og tilføjer endog i Betænkningen, at en saadan Skat maa nu en Gang komme. Ja, det er muligt, at en saadant Skat kommer; jeg skal ikke profetere om den, men jeg vil i alt Fald paa nærværende Tidspunkt ikke være i Stand til at yde min Støtte eller Medvirkning til Gennemførelsen af en saadan Skat, baade naar jeg ser paa Skatten som Enkeltkat betragtet og ud fra det Synspunkt, at vi i det hele taget ikke skulle have et saa indviklet Skattesystem, at næsten ingen Mennesker til sidst kunne finde